

Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych dotycząca udostępnienia przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego danych o stanie zdrowia Skarżącej - Spółdzielni Pracy.

Warszawa, dnia 31 marca 2006 r.

GI-DEC-DS-112/06

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2000 r. Nr 98 poz. 1071 ze zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 oraz art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2002 r. Nr 101 poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego ze skargi Pani *J. P.*, zam. w (...), dotyczącej niezgodnego z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2002 r. Nr 101 poz. 926 ze zm.) udostępnienia przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w *X*, z siedzibą w *X* przy ul. (...), danych o jej stanie zdrowia Spółdzielni Pracy (...) w likwidacji, z siedzibą w *X* przy ul. (...),

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani *J. P.*, zam. w (...), zwanej dalej również Skarżącą, dotycząca niezgodnego w jej opinii z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2002 r. Nr 101 poz. 926 ze zm.) udostępnienia przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w *X*, z siedzibą w *X* przy ul. (...), zwanego dalej Inspektorem Sanitarnym, danych o jej stanie zdrowia Spółdzielni Pracy (...) w likwidacji, z siedzibą w *X* przy ul. (...). W przedmiotowej skardze Pani *J. P.* wniosła „o zbadanie, czy Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w *X* (...), udostępniając Orzeczenie lekarskie Nr *00/00* o rozpoznaniu choroby zawodowej, wydane przez Wojewódzki Ośrodek Medycyny Pracy w *Y* przedstawicielowi zakładu pracy – Spółdzielni Pracy (...) w likwidacji w *X* nie ujawnił tajemnicy lekarskiej.” Skarżąca wskazała, iż w świetle obowiązujących przepisów prawa orzeczenie lekarskie o rozpoznaniu choroby zawodowej lub o braku podstaw do rozpoznania

choroby zawodowej przesyła się właściwemu inspektorowi sanitarnemu, zainteresowanemu pracownikowi oraz osobie zgłaszającej podejrzenie choroby zawodowej. Skarżąca wyraziła przy tym swoje przekonanie, iż „ustawodawca nie dając prawa wglądu do orzeczenia lekarskiego zakładowi pracy, miał na myśli zachowanie tajemnicy lekarskiej”. W kolejnych pismach kierowanych do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych Skarżąca podnosiła, iż wypisywanie w decyzji stwierdzającej istnienie choroby zawodowej (tzn. astmy oskrzelowej), obszernej informacji o jej stanie zdrowia, w tym opisywanie chorób i dolegliwości (np. próchnicy zębów, nieżytu gardła, żyłaków, zwyrodnienia kręgosłupa, otyłości), nie mających żadnego związku z badaną chorobą zawodową, jest niezgodne z prawem. Ponadto Skarżąca kwestionowała formę decyzji stwierdzającej istnienie choroby zawodowej, która według niej „swą objętością i rodzajem wymienionych w niej schorzeń przypomina raczej orzeczenie lekarskie o rozpoznaniu choroby zawodowej”.

W wyniku przeanalizowania skargi oraz dołączonych do niej kopii dokumentów Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujące okoliczności w niniejszej sprawie:

1. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny prowadził postępowanie administracyjne w przedmiocie rozpoznania choroby zawodowej u Pani *J. P.* W wyniku dokonanych ustaleń w dniu 31 stycznia 2006 r. została wydana decyzja Nr *11/11* o stwierdzeniu choroby zawodowej (kopia w aktach sprawy). Przedmiotową decyzję Inspektor Sanitarny wydał m.in. w oparciu o „Orzeczenie lekarskie nr *00/00* o rozpoznaniu choroby zawodowej” (kopia w aktach sprawy) wydane w dniu 9 września 2005 r. przez lekarza Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy w *Y*, z siedzibą w *Y* przy ul. (...).
2. Przed wydaniem decyzji administracyjnej Inspektor Sanitarny pismem z dnia 2 grudnia 2005 r. (kopia w aktach sprawy) poinformował Skarżącą, iż w toku prowadzonego postępowania ma ona prawo zapoznać się z dokumentacją tej sprawy. W tym samym piśmie Inspektor Sanitarny również poinformował Skarżącą, iż „Spółdzielnia Pracy (...) w likwidacji, ul. (...), podczas zatrudnienia w której mogła być Pani narażona na chorobę zawodową, skorzystała z prawa zapoznania się z dokumentacją w sprawie”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Przedmiotem niniejszego postępowania jest zbadanie legalności udostępnienia przez Inspektora Sanitarnego danych o stanie zdrowia Skarżącej. Przetwarzanie tej kategorii danych jest co do zasady zabronione, co wynika z art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2002 r. Nr 101 poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą. Zgodnie z tym przepisem, zakazane jest przetwarzanie danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, jak również dane o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu

seksualnym oraz danych dotyczących skazań, orzeczeń o ukaraniu i mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym. Ustawodawca wprowadził jednakże w art. 27 ust. 2 ustawy katalog wyjątków od powyższej zasady, zgodnie bowiem z art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy, przetwarzanie danych, o których mowa w ust. 1 jest dopuszczalne, jeżeli przepis szczególny innej ustawy zezwala na przetwarzanie takich danych bez zgody osoby, której dane dotyczą, i stwarza pełne gwarancje ich ochrony.

W niniejszej sprawie w opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych brak jest podstaw do stwierdzenia naruszenia prawa przez Inspektora Sanitarnego w X poprzez udostępnienie danych osobowych Skarżącej Spółdzielni Pracy (...) w likwidacji. Jego działania znajdowały bowiem oparcie w przepisach ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. 1998 r. Nr 90 poz. 575 ze zm.), ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2000 r. Nr 98 poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej Kpa, oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 2002 r. w sprawie wykazu chorób zawodowych, szczegółowych zasad postępowania w sprawach zgłaszania podejrzenia, rozpoznawania i stwierdzania chorób zawodowych oraz podmiotów właściwych w tych sprawach (Dz. U. Nr 132 poz. 1115), zwanego dalej rozporządzeniem.

Stosownie do treści przepisów ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, do zadań Inspekcji w dziedzinie zapobiegania i zwalczania chorób należy m.in. wydawanie decyzji o stwierdzeniu choroby zawodowej lub decyzji o braku podstaw do jej stwierdzenia – art. 5 pkt 4a. Zgodnie z art. 12 ust. 1 przedmiotowej ustawy, w sprawach należących do zakresu kompetencji Państwowej Inspekcji Sanitarnej, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, organem właściwym jest państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny. Zgodnie z § 6 ust. 1 rozporządzenia, właściwy państwowy inspektor sanitarny wydaje decyzję o stwierdzeniu choroby zawodowej albo decyzję o braku podstaw do stwierdzenia choroby zawodowej na podstawie materiału dowodowego, a w szczególności danych zawartych w orzeczeniu lekarskim, dokumentacji lekarskiej oraz oceny narażenia zawodowego pracownika. Stosownie do § 8 ust. 3 rozporządzenia, właściwy państwowy inspektor sanitarny przesyła decyzje, o których mowa w ust. 1: 1) zainteresowanemu pracownikowi, 2) pracodawcy lub pracodawcom zatrudniającym pracownika w warunkach, które mogły spowodować skutki zdrowotne uzasadniające postępowanie w sprawie rozpoznania i stwierdzenia choroby zawodowej, 3) jednostce orzeczniczej zatrudniającej lekarza, który wydał orzeczenie lekarskie, 4) właściwemu inspektorowi pracy.

Mając na uwadze przytoczone powyżej przepisy, stwierdzić należy, iż orzeczenie lekarskie opisujące szereg dolegliwości Skarżącej jest częścią akt postępowania toczącego się przed Inspektorem Sanitarnym, dotyczącego stwierdzenia jej choroby zawodowej, które zakończyło się wydaniem decyzji administracyjnej o stwierdzeniu choroby zawodowej. W tym miejscu wskazać należy na treść art. 10 § 1 Kpa, zgodnie z którym organ administracji publicznej zobowiązany jest zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Wskazane powyżej prawo wypowiedzenia się co do zebranego w sprawie materiału dowodowego znajduje swoje rozwinięcie w art. 73 § 1 Kpa, zgodnie z którym w każdym stadium postępowania organ administracji publicznej obowiązany jest umożliwić stronie przeglądanie akt sprawy oraz sporządzanie z nich notatek i odpisów. Zatem, jeżeli przedstawiciel Spółdzielni Pracy (...) w likwidacji wyraził wolę zapoznania się z aktami sprawy dotyczącej stwierdzenia u Skarżącej choroby zawodowej, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Policach miał obowiązek przedmiotowe akta mu udostępnić. Ponieważ „Orzeczenie lekarskie nr 00/00 o rozpoznaniu choroby zawodowej” zostało włączone do akt tego postępowania, zatem także i ono musiało zostać w tym trybie udostępnione. W związku z powyższym, wobec takiego brzmienia przepisów, brak jest podstaw do stwierdzenia, aby Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w X udostępnił dane o stanie zdrowia Pani J. P. jej byłemu pracodawcy jako podmiotowi nieupoważnionemu, tj. z naruszeniem przepisu art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Przytoczone bowiem powyżej przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego nie tylko upoważniają, ale wręcz nakładają na organ prowadzący postępowanie prawny obowiązek umożliwienia stronom postępowania, a taką w sprawie stwierdzenia u Skarżącej choroby zawodowej niewątpliwie była Spółdzielnia Pracy (...) w likwidacji, zapoznania się z materiałem zgromadzonym w sprawie przed wydaniem decyzji administracyjnej.

Odnosząc się natomiast do wniosku Skarżącej o sprawdzenie, czy było działaniem legalnym zamieszczenie w treści decyzji o stwierdzeniu choroby zawodowej informacji o jej schorzeniach nie dotyczących choroby zawodowej, (w szczególności informacji o takich dolegliwościach jak: próchnica zębów, nieżyt gardła, żylaki, zwyrodnienie kręgosłupa, otyłość), wskazać należy, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie jest organem właściwym w tym zakresie. Ocena tego, jakie okoliczności faktyczne miały wpływ na wystąpienie u Skarżącej choroby zawodowej, a tym samym powinny zostać opisane w decyzji administracyjnej o jej stwierdzeniu, należała do Inspektora Sanitarnego. Jeżeli natomiast Skarżąca nie zgadzała się z treścią wydanej w jej sprawie decyzji, mogła wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia jej „Decyzji nr 11/11 o stwierdzeniu choroby zawodowej” odwołanie do Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Y, o czym została prawidłowo pouczone w przedmiotowej decyzji, i w tym trybie żądać zmiany treści decyzji. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie może ingerować w określone ustawowo uprawnienia innych organów administracji publicznej. Powyższe stanowisko znalazło potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 marca 2001 r. (sygn. akt II SA 401/00), w którym stwierdził, iż: „(...) Generalny Inspektor (...) nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji, czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami.”

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Decyzja jest ostateczna. Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).